

Mál nr. 15/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Orsakatengsl. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 17. janúar 2023 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 8. febrúar 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að bifreið X var ekið aftan á M, sem var þá ökumaður bifhjóls, í hringtorgi í Mosfellsbæ hinn 9. október 2018. Í lögregluskýrslu vegna atviksins kom fram að ekki hefðu orðið slys á fólki en þó að M hafi fengið kúlu á hné. Tveimur dögum eftir atvikið leitaði M til læknis og lýsti þá verkjum í herðum og fæti sem hann tengdi við atvikið sem og hafi verið eymsli yfir sjalvöðva. Næstu samskipti M við lækni voru í lok árs 2019 þar sem hann lýsti miklum bakverk og var honum ráðlagt að sækja sjúkraþjálfun vegna þess. Í skýrslu sjúkraþjálfara kemur fram að M hafi fundið fyrir verkjum í hálsi, hnakka og baki við ýmsar hreyfingar og þreifieymsli hefðu verið í hnakka, hálsi, herðum og mjóbaki. M leitaði síðan til bæklunarlæknis í janúar 2022 og í vottorð hans kemur fram að M hafi hlotið tognun á mjóbak í slysi í október 2018.

M telur að hann eigi rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V, hann glími enn við mjóbaksverki vegna slyssins en hann hafi áður verið heilsuhraustur. M vísar til læknisfræðilegra gagna um afleiðingar slyssins, sérstaklega til vottorðs bæklunarlæknis sem hafi verulegt sönnunargildi í málinu. Einnig hafnar M því að hafa vanrækt tjónstakmörkunarskyldu sína þar sem hann hafi leitað sér lækninga og fylgt fyrirmælum lækna.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar um það til þess að fyrstu heimsókn M til læknis tveimur dögum eftir umferðaróhappið 9. október 2018 hafi verið þannig lýst að honum hafi verið illt í herðum hægra megin og á fæti en ekki hafi verið verkur yfir hryggjartindum. Ekki hafi M leitað til læknis fyrir en rúmlega ári síðar og þá hafi hann lýst bakverkjum og fengið tilvísun til sjúkraþjálfara sem hann hafi síðan einungis mætt til þrisvar sinnum og þannig ekki sinnt tjónstakmörkunarskyldu sinni. Einnig telur V að það að M hafi einungis tvisvar leitað til læknis síðan 9. október 2018 sanni að núverandi einkenni hans sé ekki hægt að rekja til fyrrnefnds atviks. Einnig telur V að lokavottorð hafi takmarkað sönnunargildi og að orsakatengsl séu ekki sönnuð.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til áreksturs hinn 9. október 2018. Fyrir liggur að M lýsti einkennum á fæti í lögregluskýrslu og leitaði til læknis tveimur dögum eftir atvikið þar sem hann lýsti verkjum í fæti og herðum, sem og eymslum yfir sjalvöðva. Rúmlega ári síðar leitaði M til læknis vegna bakverkja og fór í nokkra sjúkraþjálfunartíma vegna þess. Í vottorði bæklunarlæknis kemur fram að skoðun á M átti sér stað einu sinni á árinu 2022 og verður af orðalagi þess ekki fullyrt um sönnun orsakatengsla milli atviksins á árinu 2018 og núverandi einkenna. Þá liggur ekki fyrir sérstakt mat á orsakatengslum milli árekstursins og tímabundinna eða varanlegra afleiðinga hans á líkamlegt ástand M. Á grundvelli alls framangreinds, og með vísan til heildstæðrar skoðunar á fyrirliggjandi gögnum, er vafi um að slík orsakatengsl séu fyrir hendi og verður M að bera hallann af því.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 7. mars 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir